

Enkel fråga till kulturnämndens ordförande, Frida Trollmyr

Kompanihuset från ca 1540 var i slutet av 1960-talet rivningshotat. Malmö ägde fastigheten och ville, på den tiden, inte ha ett sådant gammalt hus bevarat. Samtidigt fanns det en stiftelse, Järnhardska stiftelsen, vars uppgift var att bygga en kampanil (klocktorn med många klockor) i stadens centrum. Man ville ha den på Stortorget men fick nej.

Då föreslog stiftelsen dess nuvarande plats vid Kompanigatan. Man påpekade att man då ville ha Kompanihuset kvar och att stiftelsen bekostade restaureringen av huset. Det skedde 1970. På så vis slapp Malmö ta ekonomiskt ansvar för sin egen stads byggnadshistoria. Det är alltså denna stiftelse som vi har att tacka för att Kompanihuset, Nordens bäst bevarade senmedeltida gilleshus, fortfarande finns kvar.

Den store Malmöpoeten och f.d. ständige sekreteraren i svenska akademien, Anders Österling (1884-1981), skrev en mycket vacker dikt om stadens historia. Denna sattes upp på kampanilen. Efter några år revs den bort och Malmö har aldrig satt upp den på nytt. Den handlar om Malmös historia, en känd poets ord och är ett arv till våra efterlevande.

Många turister i vår stad florerar i centrum. Att på detta vis även lyfta en stor poets ord över staden kan bara vara till gagn för alla, turister såsom malmöbor.

Dikten var denna.

”Hör klockorna de sjunga
om hur vår gamla stad
förblir den ständigt unga
och vaknar arbetsglad.
Här byggde våra fäder
vid brus av Öresund
ett skydd mot hårda väder
ett hem på Skånes grund.
Medborgargagn och heder
och efter mödan ro
är deras bud till eder
som nu i Malmö bo.”

Anders Österling

Har Malmö stad planer på att återställa och sätta upp denna dikt av Anders Österling på sin ursprungliga plats?

Lisbeth Persson-Ekström